

Súd: Okresný súd Nové Zámky  
Spisová značka: 9C/2/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422200116  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková  
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4422200116.12

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v spore žalobcu: A. A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., proti žalovanému: B. B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX G. H., zastúpená Mgr. Ivan Uhlár, advokát, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 53 041 887, zaplatenie 300,- eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.01.2022 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 300,- eur s príslušenstvom titulom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke peňazí s odôvodnením, že žalovaná požiadala žalobcu koncom roku 2014 o poskytnutie pôžičky peňazí na preklenutie jej nepriaznivej životnej situácie. Uviedol, že nespísali o tomto akte žiadnu písomnú zmluvu, lebo žalobca súhlasil s návrhom žalovanej a peniaze z bezpečnostných dôvodov jej poskytol prevodom cez svoj bankový účet na jej bankový účet pre prehľadnosť a nepopierateľnosť. Uviedol, že žalovaná rešpektovala ústnu dohodu o pôžičke peňazí, lebo priebežne splácala svoje dlhy z pôžičky peňazí výhradne cez bankové účty na základe požiadavky žalobcu. Pôžičky peňazí podľa tvrdenia žalobcu boli priebežne poskytované žalovanej a splácané žalovanou v čase od decembra 2014 do mája 2019. V júni 2019 žalovaná prestala splácať pôžičku peňazí, preto sa žalobca rozhodol podať žalobu na súd a takýmto spôsobom sa domáhať svojho nároku.

Žalobca si zároveň uplatnil od žalovanej aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne podľa predpisov občianskeho práva.

2. V predmetnej veci Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 09.05.2022 platobný rozkaz pod sp. zn. 9C/2/2022-49, podľa ktorého uložil žalovanej, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi sumu vo výške 300,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,- eur od 01.02.2019 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na tomto súde. Zároveň súd žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobnému rozkazu žalobcovi trovy konania vo výške 18,- eur.

3. Platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, lebo žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu podala dňa 30.05.2022 odpor voči platobnému rozkazu s odôvodnením, že nárok žalobcu uplatnený žalobou zo dňa 06.01.2022 popiera a neuznáva čo do dôvodu a výšky a považuje návrh žalobcu za absurdný a tendenčný. Žalovaná uviedla, že so žalovaným žila v partnerskom vzťahu od decembra 2013 do apríla 2019. Spolu so žalovaným tvorili pár a žili v spoločnej domácnosti, čo spolu so sebou prinieslo i uhrádzanie spoločných nákladov bežných životných potrieb a nákladov spoločnej domácnosti,

voľnočasových aktivít a spoločných dovolení. Tieto skutočnosti žalovaná uviedla, že vie preukázať spoločnými fotkami z rôznych životných udalostí, ktoré spolu trávili. Žalovaná mala za to, že medzi ňou a žalobcom neprišlo k uzavretiu žiadnej zmluvy o pôžičke. Žalobca požiadal žalovanú, aby mu zabezpečila jubilejnú oslavu jeho 50. narodenín a na túto udalosť žalobca poslal zo svojho účtu na účet žalovanej sumu 300,- eur, aby z týchto peňazí žalovaná obstarala a zaplatila občerstvenie a posedenie v reštaurácii FORHOUSE v I. G. C. F. XX, a to z dôvodu, že žalovaný v tom čase si dokončoval titul PaedDr. štátnu skúšku, ktorú absolvoval v nasledujúcich dňoch v Košiciach po oslave. Žalovaná k tomuto tvrdeniu uviedla, že ich vie preukázať aj výpismi zo svojho účtu zo dňa 15.01.2019, akým spôsobom naložila so sumou 300,- eur, ktoré dostala od žalobcu s tým, že sumu 217,40 eur použila na platbu za účet v reštaurácii FORHOUSE dňa 15.01.2019, sumu 81,98 eur minula na nákupy vecí v súvislosti s oslavou v Tesco a sumu 40,04 eur použila na nákup pohonných hmôt na čerpacej stanici Slovnaft, a.s. V prípade potreby túto skutočnosť vie potvrdiť svedok J. F.. Žalovaná mala za to, že samotné odovzdanie, resp. odoslanie finančných prostriedkov na jej účet ešte neznamena, že prišlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Žalovaná uviedla, že žalobca podaním tejto žaloby sa jej pomstí po ich rozchode a obracia žalovanou poskytovanú pomoc pre žalobcu tým, že mu pomohla disponovať s jej účtami v bankách a pomohla mu v jeho ťažkej situácii s exekúciami voči nej. Záverom mala za to, že žalobcom poskytnuté prostriedky na oslavu jeho narodenín sa týkali výlučne nákladov žalobcu, ktoré platila žalovaná zo svojho účtu, a preto nie je možné hovoriť o existencii akéhokoľvek dlhu žalovanej voči žalobcovi. K odporu pripojila výpis zo svojho účtu, ktorý má zriadený vo VÚB, a.s., z ktorého je zrejme, na čo minula sumu 300,- eur (217,40 eur v reštaurácii FORHOUSE, 81,98 eur nákupmi v Tesco Stores SR, 40,04 eur nákupom pohonných hmôt na čerpacej stanici Slovnaft, a.s.).

4. Žalobca sa písomne vyjadril dňa 31.08.2022 k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že popiera a neuznáva odpor žalovanej v celom rozsahu s poukazom na to, že žalovaná sa snaží zavádzať súd svojimi klamstvami, a to, že so žalovaným žila v partnerskom vzťahu od decembra 2013 do apríla 2019. Žalobca uviedol, že sa so žalovanou stretávali občas na rodinných oslavách, výletoch a dovolenkách, čo podľa neho neznamena, že tvorili pár a že žili v spoločnej domácnosti. Uviedol, že žije a pracuje v Trnave dlhé roky. Návrh na výsluch svedkov zo strany žalovanej navrhol súdu zamietnuť. Žalobca naďalej zotrval na tom, že medzi ním a žalovanou došlo k ústne uzavretej zmluve o pôžičke, čo žalovaná odsúhlasila splácaním pôžičky na bankový účet žalobcu do mája 2019. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že by ju požiadal o zabezpečenie jubilejnej oslavy a zvlášť nie v deň svojich narodenín a dôkladnej prípravy na štátnice a cestu do F.. Toto tvrdenie žalovanej považoval za výmysel. Žalobca nepoprel stretnutie v Trnave v reštaurácii FORHOUSE dňa 15.01.2019 vo večerných hodinách cca 1 hodinu, z čoho on bol prítomný na tomto stretnutí max. 30 minút. Podľa jeho názoru nešlo o jubilejnú oslavu, na ktorú si žalovaná priviezla svoju početnú rodinu asi 10 ľudí a utratila tam svoje peniaze a urobila vysoký účet dobrovoľne a slobodne bez predchádzajúceho súhlasu žalobcu. Podľa tvrdenia žalobcu, so žalovanou sa dohodol tak, že dvojitá oslava sa bude konať ako revanš za opravu auta žalovanej VW – Tiguan, ktorú jej žalobca uhradil. Navrhol, aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu jej priznal nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaná sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila písomne dňa 05.10.2022 k vyjadreniu žalobcu zo dňa 31.08.2022, v ktorom uviedla, že naďalej popiera, že by medzi ňou a žalobcom došlo k uzavretiu ústnej alebo akejkoľvek inej zmluvy o pôžičke. Poukázala na to, že sám žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že je jeho povinnosťou preukázať, na čom sa mali strany dohodnúť a podľa tvrdenia žalovanej žalobca nevie preukázať, na čom sa mali strany dohodnúť, a to z dôvodu, že k uzavretiu žiadnej zmluvy o pôžičke nikdy neprišlo. K argumentácii žalobcu, že oslavu svojich 50. narodenín plánoval vykonať v rodinnom dome žalovanej na jej záhrade v G. H. 15.01. je ťažko predstaviteľné uskutočniť v zimnom mesiaci jubilejnú oslavu vonku v záhrade. K žalobcom predloženému potvrdeniu o prevode sumy 749,51 eur zo dňa 21.06.2019 uviedla, že žalobca si počas spoločného spoluzitia so žalovanou požičiaval jej osobné motorové vozidlo, a to jednak na spoločné výlety, na cesty do E. E., na cesty na súdne pojednávania, ktoré viedol voči svojej sestre K. L. a z tohto ohľadu prispel na úhradu splátky leasingu na motorové vozidlo žalovanej. Uvedená skutočnosť potvrdzuje aj to, že žalobca sa podieľal na nákladoch so žalovanou, lebo zdieľali spoločnú domácnosť a žalobca užíval osobné veci žalovanej. Žalovaná poukázala na to, že zo žalobcom predloženého dokladu o prevode peňazí v sume 749,51 eur vyplýva, že žalobca si selektívne vyberá sumy a účelovo pozmeňuje dôvody finančných operácií medzi ňou a žalobcom. Žalovaná uviedla, že na výpisoch z účtu, ktoré žalobca predložil je evidentné, že žalobca v období, keď býval u žalovanej, mal o minimálne viac ako 1/3 nižšie náklady na bývanie a stravu. V roku 2014, čiže predtým, ako žalobca býval

u žalovanej, platil žalobca sumu 25,97 eur za úhradu elektriny a nákladov spojených s bývaním, 73,14 eur správcovskej spoločnosti ako vlastník bytu. V období rokov 2014-2019, keď žalobca býval u žalovanej v G. H., platil nájomné iba v sume 39,23 eur a elektrinu v sume 10,60 eur, o čom svedčia aj preplatky vo výške 641,02 eur a 255,98 eur. Minimálne náklady žalobcu na energie a užívanie bytu potvrdzujú skutočnosť, že žalobca byt v Trnave takmer nevyužíval, lebo žil u žalovanej. Počas ich spoločného žitia žalobca vynakladal značnú časť finančných prostriedkov na drahé veci ako cestný bicykel za 2.700,- eur, fotoaparát s objektívmi za cca 10.000,- eur a na potraviny míňal len nízke sumy okolo 7,- eur na týždeň a všetko ostatné kupovala a zabezpečovala žalovaná zo svojich výlučných finančných prostriedkov. Naďalej zotrvala na tom, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalobca podal dňa 04.12.2023 procesný návrh na prerušenie konania z dôvodu, že sa stal náhle nezamestnaným dňa 24.11.2023 a je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR v E., a preto nevie vycestovať z finančných dôvodov na pojednávanie do G. H.. Náklady na vlastnú dopravu za jednu cestu na pojednávanie z E. do G. H. je 40,- eur. Uviedol, že ako žalobca vyvinie maximálne úsilie na to, aby si urýchlene našiel prácu a doriešil svoje žaloby na tunajšom súde, ktoré prebiehajú okrem iného pod spisovými značkami 18C/101/2021, 18C/4/2022, 4C/6/2022, 10C/6/2022 a 13C/8/2022 s tým, že vo všetkých konaniach podal takúto žiadosť o prerušenie konania.

Súd výzvou zo dňa 11.12.2023 žiadal právneho zástupcu žalovanej, aby sa k tomuto návrhu vyjadril v lehote 5 dní písomne, či s ňou súhlasí alebo ju navrhuje zamietnuť a z akého dôvodu. Právny zástupca žalovanej elektronickým podaním doručeným súdu 17.12.2023 uviedol, že nesúhlasí s návrhom žalobcu na prerušenie konania, lebo žalovaná má za to, že doposiaľ sa predmetné súdne konanie odročovalo výlučne z dôvodov na strane žalobcu, čím sa neúmerne predlžuje konečné rozhodnutie vo veci. Rovnako má za to, že strany sporu majú právo, aby sa konanie viedlo čo najhospodárnejšie a rozhodlo v čo najkratšom čase. Tvrdenie žalobcu, že aktuálne nemá peniaze na vycestovanie na pojednávanie do G. H. nie je dôvodom na prerušenie konania a okrem toho žalobca neuviedol žiaden oprávnený dôvod, prečo by sa toto konanie malo prerušiť alebo odročiť.

6.1 Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 21.12.2023 návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 04.12.2023 zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.01.2024.

7. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovanej, výpoveďami strán sporu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi a to: žalobou, výzvou na vrátenie pôžičky, výpisom z účtu žalobcu, mailom žalobcu žalovanej z 23.03.2020, druhou výzvou na vrátenie pôžičky, platobným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 9C/2/2022-49 zo dňa 09.05.2022, odporom žalovanej proti platobnému rozkazu, Vyjadrením žalobcu zo dňa 31.08.2022 k odporu žalovanej, pohybmi na kreditnej karte žalobcu, potvrdením o zadaní prevodu vo M. E., prehľadom exekúcií žalobcu, Vyjadrením žalovanej zo dňa 05.10.2022 k vyjadreniu žalobcu, mailom D. L. N., návrhom žalobcu na prerušenie konania, vyjadrením PZ žalovanej k návrhu žalobcu na prerušenie konania, uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 9C/2/2022-193 zo dňa 21.12.2023, na základe ktorého súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 04.12.2023 zamietol a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s tým, že nebude sa bližšie vyjadrovať k veci, keď ku všetkému sa vyjadril písomne. Mal za to, že predmetom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke peňazí so žalovanou bolo vrátenie sumy 300,- eur, ktorú sumu žalovaná nevrátila a nepreukázala súdu vrátenie tejto sumy. Tvrdil, že žalovaná predtým, ako jej žalobca odoslal sumu 300,- eur, si ich ústne vypýtala od žalobcu, že je vo finančnej núdzi a že potrebuje tieto peniaze. Čo sa týka vrátenia sumy 300,- eur, uviedol, že žalovaná mu ústne uviedla, že mu ich vráti postupne po častiach, ako bude vedieť, ale konkrétny termín nemali spolu dohodnutý, čo sa týka vrátenia požičanej sumy. Pri dohadovaní zmluvných podmienok ústnej zmluvy o pôžičke boli prítomní iba žalobca a žalovaná. Žalobca nenavrhol v tomto konaní už žiadne dokazovanie. K vzťahu žalobcu a žalovanej žalobca uviedol, že jeho vzťah bol kamarátsky a odmietal akékoľvek názory zo strany žalovanej a jej právneho zástupcu, že by so žalovanou žil v partnerskom vzťahu a v spoločnej domácnosti. K čiernobielym fotografiám, ktoré mu na pojednávaní konanom dňa 15.01.2024 predložil právny zástupca žalovanej, kde sú spoločne odfotení so žalovanou ako žalobca objíma žalovanú, ako sedia pri spoločnom stole aj s inými osobami, žalobca uviedol, že je pravdou, že občas sa stretávali so žalovanou na rodinných oslavách. Súhlasil s tým, že bol zamestnaný a pracoval u žalovanej, aby si mohol zaplatiť odvody do poisťovní. Súhlasil aj s tým, že žalovaná mu vystavila ročné zúčtovanie dane. Na záver žalobca uviedol, že nepožaduje nič, lebo jeho žaloba a ostatné jeho písomné vyjadrenia vyjadrujú to, čo on chce a v prípade úspechu si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania.

9. Právny zástupca žalovanej uviedol, že zotráva na písomne podanom odpore žalovanej a na ďalších písomných vyjadreniach, ktoré sú v spise založené. Naďalej zotrával na tvrdení, že strany sporu žili v partnerskom zväzku a uhrádzali náklady svojich životných potrieb spoločne s tým, že žalobca býval u žalovanej, ktorá mu prala, žehlila, starala sa o neho, absolvovali spoločné dovolenky, navštevovali svojich príbuzných. 4 roky takto žili spolu. Pokiaľ ide o sumu 300,- eur, ktoré si uplatňuje žalobca od žalovanej, naďalej zotrával na tom, že sa jednalo o sumu, ktorú žalobca dobrovoľne poskytol žalovanej na usporiadanie oslavy jeho narodenín, jubilea 50. rokov. Právny zástupca poukázal na to, že právny zástupca má okrem tvrdení povinnosť predložiť aj dôkazy, ak tvrdí, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, keďže ide o konsenzuálny kontrakt a na podmienkach uzavretia zmluvy sa musia dohodnúť obidve strany. Žalobca túto skutočnosť nepreukázal v konaní. Navrhol v konaní vypočuť svedkov, a to syna žalovanej a matku žalovanej na okolnosti, že strany sporu žili v partnerskom zväzku a že na aký účel bola použitá suma 300,- eur.

Na záver uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke a podmienkach zmluvy a v konaní žalovaná súdu vysvetlila okolnosti ohľadom poskytnutia sumy 300,- eur zo strany žalobcu. Preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a v prípade úspechu priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

10. Žalovaná uviedla, že sa pridriava prednesu svojho právneho zástupcu, odporu voči platobnému rozkazu a ďalších písomných vyjadrení. Zotrávala na tom, že žila so žalobcom v partnerskom vzťahu od roku 2013, kedy sa spolu zoznámili a od roku 2014 spoločne bývali v byte žalovanej. Žili v jednej spoločnej domácnosti a žalobca chodieval na týždňovky do práce, ale v oveľa väčšom množstve sa zdržiavali v dome u žalovanej, kde spoločne viac spotrebovali aj všetky energie, ktoré súviseli s užívaním domu. Tieto skutočnosti vidieť aj z toho, že žalobca v období, keď žil u žalovanej spotreboval menej energií vo svojom byte v Trnave a viac sa platilo za energie v byte u žalovanej. Okrem toho žalovaná žila vo svojej domácnosti aj s dvoma maloletými deťmi, ktorým tiež musela zabezpečovať všetku starostlivosť vrátane jedla. Keď sa žalobca rozviedol, tak si nasťahoval k žalovanej množstvo svojich huteľných vecí, ktoré nemal kde uskladniť. Žalovaná poukázala na to, že pokiaľ by bola vo finančnej núdzi a potrebovala by peniaze tak, ako to zdôvodnil žalobca, tak by si určite tieto peniaze najprv pýtala od svojej matky a nie od žalobcu, lebo v rokoch 2018, 2019 bol žalobca zamestnaný u žalovanej a ona mu platila odvody do poisťovni a vypracovala mu ročné zúčtovanie dane. Žalobca sa následne dostal do exekúcie. K oslave jeho životného jubilea 50 rokov uviedla, že dňa 15.01.2019 mal žalobca 50 rokov a spoločne sa dohodli, že toto jubileum oslávi nejakým spôsobom, na čo poskytol žalovanej 300,- eur prevodom na účet, aby túto oslavu mohla zorganizovať a uhradiť. Následne žalovaná uviedla, že v reštaurácii FORHOUSE v Trnave objednala oslavu a uhradila za túto oslavu sumu 217,40 eur bankovou kartou. Okrem toho z tejto sumy uhradila 81,98 eur v Tesco Store SR ohľadom nákupu nejakých drobností k oslave a výzdobe a sumu 40,04 eur, ktorú uhradila za nákup pohonných hmôt na benzínovej pumpe. Všetko platila s bankovou kartou z tých 300,- eur, čo jej žalobca poskytol. K sume 14.700,- eur, o ktorej žalobca tvrdil, že poskytol žalovanej titulom pôžičky žalovaná uviedla, že nikdy jej žalobca takúto sumu neposkytol titulom pôžičky, ale žalobca sa dostal do exekúcie a žalovaná mu poskytla prístup na svoj bankový účet tým, že mu poskytla heslá. Žalobca si vytvoril sporiaci podúčet a na tento si svoje finančné prostriedky poukázal, ktoré mal z vyporiadania z BSM s bývalou manželkou a teraz žalobca tieto peniaze považuje za pôžičku s tým, že si ich zobral späť v iných konaniach a o tom sú založené dôkazy v tých iných konaniach, ktoré prebiehajú na tomto súde. Žalovaná uviedla, že netrvá na výsluchu svedkov, ktorých navrhla vo veci vypočuť, lebo sám žalobca v jednej svojej odpovedi, resp. otázke nepoprel, že žil so žalovanou v partnerskom vzťahu.

11. Vykonaným dokazovaním bolo súdu bezo sporu preukázané, a to z listinných dôkazov predložených stranami sporu, z Výzvy na vrátenie pôžičky zo dňa 23.02.2020, že takúto výzvu adresoval žalobca žalovanej, kde ju vyzýval na vrátenie pôžičky, ktorú jej poskytol v rozmedzí dátumov od decembra 2014 do júna 2019. Uviedol, že konečný zostatok pôžičky je v sume 25.729,76 eur a že túto sumu je žalobca ochotný prijať na základe bodu 1., 2., prílohy k pôžičke do 30 dní po obdržaní tejto výzvy. - Z Výpisu „Pôžičky B. B. F., F. XX, G.“ súd zistil, že od 01.12.2014 boli vykonané prevody rôznych súm s názvom „Pôžička“ a s názvom „Vrátenie“ a s doplňujúcimi informáciami B. F.. Celkove išlo o finančný obnos podľa tejto tabuľky, ktorú poskytol žalobca žalovanej v sume 37.676,08 eur, z ktorej sumy podľa tabuľky došlo k vráteniu v sume 11.946,32 eur, zostáva zaplatiť sumu 25.729,76 eur. Vlastnoručný podpis žalobcu s jeho pečiatkou. Z Prílohy k Pôžičke B. B. F., F. XX, G. súd zistil, že je uvedený spôsob vrátenia pôžičky a že sa jedná o vrátenie sumy 25.729,76 eur bez úrokov ako aj s úrokmi zvlášť vyčíslená.

- Z mailu žalobcu zo dňa 23.03.2020, ktorý zaslal žalovanej, súd zistil, že jej žalobca z dôvodu opatrení prijatých na území SR v súvislosti s pretrvávajúcim ochorením Covid-19 nedoručenej zásielky a vrátenej zásielky späť poštou jej žalobca zaslal tento mail.

- Z Výzvy 2. na vrátenie pôžičky zo dňa 13.10.2020, ktorú adresoval žalobca žalovanej, súd zistil, že ju žalobca opätovne vyzval na vrátenie pôžičky, ktorú jej poskytol v rozmedzí dátumov od decembra 2014 do mája 2019 s konečným zostatkom pôžičky v sume 28.559,86 eur, čo je opravená suma po inventarizácii. Túto sumu žiadal, aby mu vrátila žalovaná do 30 dní od obdržania tejto poslednej výzvy. Prílohou tejto výzvy bola opätovne taká istá tabuľka ohľadom pôžičky B. B. F., ako bola aj pri prvej výzve.

- Z Výpisu z účtu žalobcu, ktorý mal zriadený v roku 2019 vo M., K. súd zistil, že dňa 07.01.2019 zaslal na účet žalovanej sumu 300,- eur. Na druhej strane tohto výpisu je tabuľka s názvom „Pohľadávky“ od B. B. F., F. XX, G., že 07.01.2019 požičal žalovanej 300,- eur a že si uplatňuje 5 % úrok z omeškania s dátumom vzniku od 01.02.2019.

- Z nákladov na bývanie, ktoré predložil žalobca spolu s písomným vyjadrením k odporu súd zistil, aké výdavky platil žalobca v súvislosti s bývaním vo svojom byte v I., kde mal vykázané aj preplatky, a to za roky 2013 v sume 641,02 eur a za rok 2014 v sume 255,98 eur.

- Z Prehľadu exekúcií (číslo listu 94) žalobca preukázal súdu, koľko exekúcií mal v rokoch 2019, 2020 a 2021 spolu v sume 12.249,33 eur.

- Z čiernobielych fotografií na čísle listu 202-205 súd zistil, ako strany sporu spolu oslavujú určité narodeniny, sú prítomné na rodinných oslavách, ako žalobca objíma žalovanú pri kuchynskom stole, ako žalobca tancuje na rodinnej oslave s tým, že žalobca tieto fotky ani nepoprel, že by nebol na nich on.

12. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k takému právnomu záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, lebo žalobca nezvládol dôkazné bremeno v konaní a bez pochyby nevedel súdu preukázať dohodu strán sporu, resp., že došlo k ústne uzavretej zmluve o pôžičke so žalovanou. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a nepreukázanú a súd bližšie zdôvodní toto svoje rozhodnutie nižšie.

14.1 Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi druhovo určené veci a dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie vecí veriteľom dlžníkovi, b) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, c) vymedzenie požičiavaných vecí, d) dočasnosť zmluvy. Podstatou zmluvy o pôžičke je, aby okrem konsenzu zmluvných strán došlo k reálnemu úkonu – odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. Aj keď je pre zmluvu o pôžičke charakteristická jej dočasnosť, napriek tomu medzi podstatné náležitosti tejto zmluvy nepatrí určenie doby, dokedy má byť vec vrátená. Vznik pôžičky predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Dohoda strán vyjadruje ich vôľu, aby jedna strana prenechala druhej strane veci určené podľa druhu s tým, že druhá strana vráti po čase veci toho istého druhu. Táto dohoda nemusí nevyhnutne riešiť splatnosť pôžičky ani to, či ide o odplacnú alebo bezodplacnú zmluvu. Odovzdanie veci sa teda môže uskutočniť priamo a okamžite, ale tiež odovzdaním traditio brevi manu, pri ktorom má dlžník vec v držbe z iného právneho titulu. Zmluva o pôžičke je asynalagmatickou zmluvou, čo je dané predovšetkým jej reálnym charakterom. Dlžníkovi vyplýva povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a veriteľovi vyplýva povinnosť tieto veci prevziať. Kauzou zmluvy o pôžičke je poskytnutie vecí určitého druhu (najmä peňazí) teda samotná pôžička. Pre vznik zmluvy nie je podstatné, aby bola v písomnej forme, môže byť v ústnej forme, závisí to od vôle strán, akú formu zmluvy si zvolia. Preto nie je podstatné pre vznik zmluvy, kedy došlo k podpisu písomnej zmluvy o pôžičke, ale podstatné je to, kedy došlo ku predmetu zmluvných strán a k reálnemu odovzdaniu vecí – peňazí. Reálna povaha zmluvy má zásadný význam v súdnom konaní, kde sa od veriteľa, ktorý žaluje na splnenie dlhu zo zmluvy o pôžičke, vyžaduje nielen preukázanie konsenzu veriteľa a dlžníka o uzavretí zmluvy o pôžičke, ale aj preukázanie prenechania druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. Dlžník má povinnosť splniť svoj dlh zo zmluvy o pôžičke riadne a včas. Ak svoj dlh nesplní riadne, môže veriteľ takéto plnenie odmietnuť a dlžník sa dostáva do omeškania.

V danom spore súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 4Co/341/2011, ktorý dospel k takému záveru, že: „Sama skutočnosť nedostatku písomnej formy zmluvy o pôžičke, resp. potvrdenia o prevzatí peňazí z pôžičky a nedostatok písomnej výzvy na vrátenie pôžičky nezakladá totiž dôvod pre záver, že k vzniku platného vzťahu z pôžičky medzi účastníkmi nedošlo. Ak totiž zákon pre zmluvu o pôžičke nepredpisuje písomnú formu t. j. upravuje ju ako neformálnu zmluvu, ktorá môže byť platne uzavretá aj ústne, prípadne konkludentne, nedostatok písomnej formy má za následok len ťažšiu dôkaznú situáciu pre veriteľa, ak dlžník svoj záväzok z ústne uzavretej zmluvy nesplní, t. j. pôžičku v dohodnutej dobe nevráti.

15. V predmetnom konaní sa žalobca podanou žalobou domáha od žalovanej zaplata sumy 300,- eur s príslušenstvom titulom uzavretej ústnej zmluvy o pôžičke s tým, že žalovaná ho požiadala o poskytnutie pôžičky peňazí na preklopenie jej nepriaznivej životnej situácie. Žalobca žalovanej poskytol prevodom zo svojho účtu na účet žalovanej sumu 300,- eur dňa 07.01.2019, podľa predloženého výpisu z účtu žalobcu ako je na čísle listu 11. Žalovaná nepoprela skutočnosť, že obdržala na svoj účet sumu 300,- eur, ale zároveň uviedla, že tieto jej neboli poskytnuté titulom pôžičky, ale z dôvodu, že ju žalobca požiadal, aby mu zabezpečila jubilejnú oslavu jeho 50. narodenín a že za týmto účelom jej poslal na účet sumu 300,- eur.

Z dôvodu, že zmluva o pôžičke bola uzavretá ústnym spôsobom a prítomní pri jej uzavretí mali byť iba strany sporu, súd skúmal, či bola zmluva o pôžičke uzavretá takým spôsobom, ako to uviedol žalobca a či jej uzavretie žalobca ním predloženými dôkazmi preukázal a za tým účelom súd strany sporu podrobne k veci vypočul. Z výpovede žalobcu súd nezistil, že by žalobca preukázal, že uzavrel so žalovanou ústnu zmluvu o pôžičke takým spôsobom, ako to opísal v žalobe a vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej. Žalobca v konaní bezpochyby nepreukázal, na čom sa ústne dohodol so žalovanou, keď jej previedol na jej účet sumu 300,- eur. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil ústne uzavretú zmluvu o pôžičke tak, že táto trpí neodstrániteľnou vadou, lebo žalobca nevedel preukázať podstatnú náležitosť ústne dohodnutej zmluvy o pôžičke, a to vymedzenie požičiavaných peňazí, teda na aký účel mali byť poskytnuté tieto peniaze titulom zmluvy o pôžičke a na čom sa mali strany sporu dohodnúť ohľadom odovzdania a prevzatia týchto peňazí. Žalobca dvoma výzvami na vrátenie pôžičky demonštroval skutočnosť, že poskytol žalovanej pôžičku, lebo ju dvakrát vyzýval na vrátenie pôžičky, avšak v prvej výzve na zaplata sumy 25.729,76 eur, v druhej výzve v sume 28.559,86 eur, a teda ani jedna výzva na vrátenie pôžičky sa netýkala sumy 300,- eur. Skutočnosť, že žalobca k návrhu predložil tabuľku od 01.12.2014 do 12.03.2019, aké sumy boli poskytnuté na účet žalovanej, nie sú dôkazom toho, že malo ísť o pôžičku peňazí a že takto sa dohodli strany sporu, že peniaze, ktoré jej poskytne zo svojho účtu žalobca, sú všetky peniazmi, ktoré tvoria zmluvu o pôžičke ústne dohodnutú a že žalovaná sa zaväzuje tieto peniaze mu postupne splácať. Iné dôkazy v konaní žalobca nenavrhol vykonať ani neprodukoval a tieto, ktoré predložil, nie sú dôkazom o tom, že by medzi stranami sporu bola jednoznačne preukázaná ústna dohoda o pôžičke peňazí, resp. dohoda, na čom sa mali strany sporu dohodnúť. Naopak, zo strany žalovanej boli produkované dôkazy, ktoré preukazujú existenciu, že strany sporu žili v partnerskom vzťahu od decembra 2013 do apríla 2019. Jednak ide o dôkazy, a to čiernobiele fotografie, ktoré na pojednávaní predložil právny zástupca žalovanej a ktoré žalobca nepoprel, keď sám potvrdil súdu, že sa zúčastňoval so žalovanou na rôznych rodinných oslavách, spoločných dovolenkách, výletoch a zároveň nepoprel ani tvrdenie žalovanej, že s ňou býval v spoločnej domácnosti v jej dome. Pokiaľ strany sporu žili v partnerskom vzťahu a v jednej domácnosti, to znamená, že spolu sa podieľali na uhrádzaní rôznych spoločných nákladov, bežných životných potrieb a nákladov v spoločnej domácnosti, voľnočasových aktivít, ako aj spoločných dovolení. Toho dôkazom sú tabuľky, ktoré priložil žalobca k „Výzvam na vrátenie pôžičky“, ale v žiadnom prípade tieto tabuľky nesvedčia o poskytnutí zmluvy o pôžičke. Spočiatku žalovaná navrhla za účelom preukázania skutočnosti, že žila v partnerskom vzťahu so žalobcom ako dôkaz vypočuť svedkov, svojho syna a svoju matku, avšak na pojednávaní konanom dňa 15.01.2024 uviedla, že na tomto dôkaze netrvá, lebo žalobca vo svojej výpovedi v jednej časti alebo otázke nepoprel skutočnosť, že žil so žalovanou v partnerskom vzťahu a okrem toho to vyplýva aj z jeho reakcie na predložené čiernobiele fotografie z čísla listu 202-205. Z týchto dôvodov súd nevykonal vo veci ďalšie dokazovanie a nevypočul skôr navrhnutých svedkov žalovanou, pretože sama navrhla upustiť od tohto dôkazu.

Naopak, súd má za to, že žalovaná preukázala v konaní, na aký účel minula sumu 300,- eur, ktorú jej žalobca poslal na účet, a to predovšetkým na oslavu jubilea 50. narodenín žalobcu, keď zabezpečila a obstarala z týchto prostriedkov občerstvenie a posedenie v reštaurácii FORHOUSE v I. keď z výpisu z jej účtu preukázala, že dňa 15.01.2019 vyplatila sumu 217,40 eur na účet reštaurácie, v ten istý deň vyplatila sumu 81,98 eur v spoločnosti Tesco Store SR, keď kupovala veci súvisiace s výzdobou

v reštaurácii FORHOUSE a sumu 40,04 eur, ktorú tiež v ten istý deň minula na nákup pohonných hmôt na čerpacej stanici Slovnaft, a to všetko platila bankovou kartou zo svojho účtu, na ktorý účet jej žalobca zaslal sumu 300,- eur.

Potom s poukazom na tieto listinné dôkazy nie je možné konštatovať, že žalobca preukázal v konaní konsenzus zmluvných strán ohľadom uzavretia ústnej zmluvy o pôžičke. Samotné odovzdanie, resp. poslanie finančných prostriedkov z účtu na účet ešte neznamená, že prišlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke. Pokiaľ žalobca chcel mať relevantný dôkaz o uzavretí zmluvy o pôžičke, keďže si bol úplne istý, že sumu 300,- eur poskytol žalovanej titulom zmluvy o pôžičke, mal možnosť ju spísať písomne, keďže v roku 2019, konkrétne 07.01., žili ešte strany sporu v partnerskom vzťahu. Pokiaľ by malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke, žalovaná by určite neodmietla uzavretie písomnej zmluvy, prípadne zmluvy o pôžičke spísanej formou notárskej zápisnice, z ktorých by bolo jednoznačne preukázané, na akých podmienkach sa údajne mali strany sporu dohodnúť. Aj ústne uzavretá zmluva o pôžičke vyžaduje nutnosť preukázania dohody zmluvných strán na podstatných náležitostiach zmluvy. Žalobca žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, že by v období od roku 2013 do roku 2019 nežil v partnerskom vzťahu so žalovanou. Nepoprel ani tvrdenia žalovanej v tom smere, že sám žalobca evidentne preukázal na výpise z nákladov na bývanie v jeho byte v Trnave, že v období, keď sa zdržiaval a žil v spoločnej domácnosti so žalovanou, míňal vo svojom byte na energie oveľa menej peňazí, ako keď v ňom reálne sa zdržiaval a býval, čoho dôkazom je, že v tom čase obdržal dosť vysoké preplatky z nákladov na bývanie, a to vo výške 641,02 eur za rok 2013 a 255,98 eur za rok 2014.

16. Z dokazovania vykonaného v tomto konaní jednoznačne vyplýva, že žalobca dôkazné bremeno v tomto konaní nezvládol, lebo bezpochyby nevedel preukázať konsenzus zmluvných strán, na čom sa mali dohodnúť ohľadom podmienok uzavretia ústnej zmluvy o pôžičke, čo je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o pôžičke a naopak, žalovaná bola tá, ktorá v konaní preukázala listinnými dôkazmi, a to výpismi zo svojho účtu, na čo minula 300,- eur, ktoré jej žalobca poskytol a čiernobielymi fotografiami preukázala skutočnosť, že žila v partnerskom vzťahu so žalobcom v období od decembra 2013 do apríla 2019. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali v konaní dohodu strán sporu o ústne uzavretej zmluve o pôžičke. Žalobca nepreukázal, na aký účel by mala byť poskytnutá ústna zmluva o pôžičke, nepreukázal, do akej doby mala žalovaná pôžičku vrátiť, akými sumami ju mala splácať alebo či ju mala splatiť jednorazovou sumou a z týchto dôvodov žaloba trpí základnými vadami, ktoré je potrebné v konaní o zaplatenie sumy 300,- eur titulom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke preukázať.

17. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.S.P.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa ustanovenia § 132 odsek 1, 3 C.S.P., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

odsek 3, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

19. Podľa ustanovenia § 150 odsek 1 C.S.P., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

20. Podľa ustanovenia § 151 odsek 1, 2 C.S.P., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

odsek 2, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

21. Tvrdenia strán môžu byť nesporné buď de facto, alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé alebo ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec alebo ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Posudzovanie spornosti skutkových tvrdení strán treba teda posudzovať vo vzťahu medzi stranami sporu a nie z hľadiska preukázania nároku žalobcu z hľadiska posúdenia súdom. Vyvodiac z vyššie uvedeného, v konaní bolo nesporne preukázané, že strany sporu žili v partnerskom vzťahu a že poskytnutie sumy 300,- eur žalobcom žalovanej nebolo titulom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke, ale za účelom obstarania a zaplatenia jubilejnej oslavy 50. narodenín žalobcu v reštaurácii

v I.. Žalobca je možné konštatovať, že nepoprel skutočnosti týkajúce sa partnerského spoluzitia so žalovanou, neprodukoval dôkazy, ktoré by jednoznačne preukázali dohodu strán sporu o ústne uzavretej zmluve o pôžičke a je možné konštatovať, že pokiaľ žalobca aj poprel nejaké nesporné tvrdenia, je možné konštatovať, že ich poprel neúčinne. Jednou zo základných procesných povinností strany sporu je povinnosť tvrdiť. V tomto smere ale stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, a to v podobe prehry v spore. Prejaví sa v meritórnom rozhodnutí. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinností tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Toto žalobca v predmetnom konaní nesplnil, pretože nepreukázal súdu svoje tvrdené skutočnosti, a to dohodu – konsenzus strán sporu, na čom sa mali vlastne dohodnúť ohľadom ústne uzavretej zmluvy o pôžičke o zaplatenie 300,- eur. Žalovaný na druhej strane nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali, pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí poprieť skutkové tvrdenia a na svoje tvrdenia musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Túto skutočnosť zvládla a preukázala žalovaná, že nedošlo v danom prípade k dohode so žalobcom ohľadom podmienok uzavretia ústnej zmluvy o pôžičke, a to z dôvodov, na ktoré súd už vyššie poukázal a nebude ich opakovať.

22. S poukazom na všetko vyššie uvedené mal súd za to, že je potrebné žalobu žalobcu zamietnuť, ako nedôvodnú, nepreukázanú.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalovanej v rozsahu 100 %, ktorá bola v konaní plne úspešná, podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P. po právoplatnosti tohto rozsudku.

### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).